

Časopis dětí ze Základní školy Bavorovská ve Vodňanech

Co se děje

*Milí čtenáři Bliku,
nastalo nejkrásnější
období roku, jaro.
Přejeme Vám, abyste
ho prožili vesele a
abyste načerpali
hodně energie z
kvetoucí přírody.
Jana Vršecká*

- 6. dubna proběhlo školní kolo soutěže Jihočeský zvonček
- 7. dubna jeli žáci 9. ročníku na exkurzi do Temelína a žáci 2. ročníku do Sladovny v Písku
- 13. dubna jeli třetíci do Sladovny
- 20. dubna K nám zavítali jihočeští autoři v rámci akce Zeyerovy Vodňany
- 21. dubna slavili šestáci Den Země v DDM Vodňany
- 25. dubna jsme se zúčastnili krajského kola soutěže školních časopisů
- 27. dubna nejlepší recitátoři soutěžili v Českém Krumlově
- 28. dubna proběhlo okresní kolo Jihočeského zvonku

**ZŠ
VODŇANY
BAVOROVSKÁ**

Bavorovská 1046
389 01 Vodňany
383 313 411
zsb.vod@seznam.cz

- > Doplnovačka, přemýčky
- > Komiks
- > Jazykový koutek
- > Napsali jste
- > Exkurze
- > Beseda
- > Den Země
- > April

Uvnitř tohoto vydání:

Školní výlet do Fantazie	2 3
Doplnovačka	4
Návštěva z SOUs	5
Rozlušti text	6.
4. A jela do Prahy	7
Napsali jste	8
Roháček	9
Napsali jste Podivný návštěvník	10 11
Zeyerovy Vodňany Den Země	12 13
Komiks Jazykový koutek	14 15
Redakční rada	16

Blik nejlepší v kraji!

**ŠKOLNÍ
ČASOPIS ROKU 2016**
v Jihočeském kraji

1.místo

v kategorii Časopisy a noviny vydávané žáky základních škol - I. a II. stupeň

BLIK

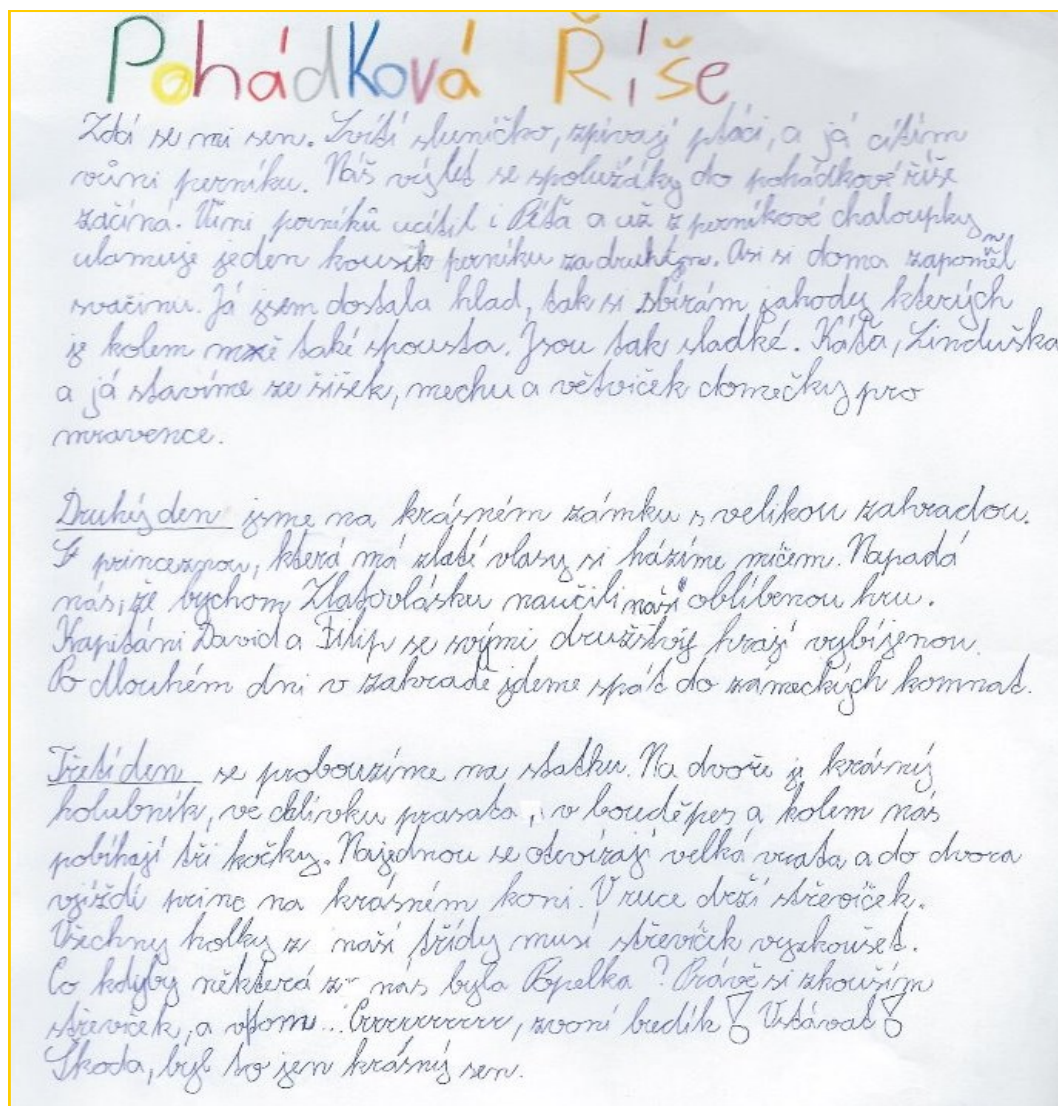
Základní škola Vodňany

Jihočeský kraj

Školní výlet do Fantazie

Karolína Lencová

Z Vodňan do Jeruzaléma

V úterý 22. března zavítal mezi žáky sedmých tříd v Bavorovské ulici Mgr. Pavel Janšta, aby si v předvelikonočním čase popovídal s dětmi o své čtyřicetidenní pouti z Vodňan do Jeruzaléma, kterou vykonal právě před šesti lety. Do svatého města vstoupil na popeleční středu roku 2010.

V sugestivním vyprávění

doplněném snímky z putování se děti dozvěděly zajímavé informace o historii a památkách Jeruzaléma. Pavel Janšta ale hovořil především o setkáních s lidmi, které na své cestě potkal a oslovil. Ptal se jich, jak vnímají naději, víru a lásku – hodnoty, které jsou důležité nejen pro křesťany.

Děkujeme panu učiteli Kubelkovi za to, že Pavla Janštu mezi nás pozval. Mgr. Pavlu Janštovi děkujeme za poutavé vyprávění.

Mgr. Iva Kubičková
třídní učitelka 7. A

Město jako literární kulisa

Seděla jsem u stolu a popíjela jsem ranní kávu. Bylo krásné slunné počasí. Pracuji jako redaktorka a do práce jsem se už těšila. Otevřela jsem noviny a hned moje oči uchvátil velký zvýrazněný nápis na titulní straně „VRAŽDY V MALÉM ODLEHLÉM MĚSTEČKU NEVIM.“ Téma mě zajímalo. Už nebylo mnoho času, proto mi oči lítaly mezi řádkami. Když jsem rychle vstala od stolu, v myšlence, že noviny dočtu za chůze, převrhla jsem na sebe a noviny kávu. Novinami jsem začala utírat nasáklé šaty a následně jsem zasténala nad rozmočeným článkem. Rychle jsem se běžela převléci a už jsem startovala auto a vyrazila do práce.

Když jsem přišla do redakce, nikdo nejevil zájem o téma vražd v odlehlém městě. Prý nebudou ztrácet čas nějakým zapadákovem, mně to ale nedalo a o téma jsem se začala zajímat. Z počtu tří zavražděných mi naskočila husí kůže. I přes značné riziko

jsem se do města rozhodla vypravit a natočit o vraždách reportáž. Mnozí mě odrazovali, ať tam nejedím, že z této reportáže trháku neudělám, ať se radši zajímám o politiku. I přesto jsem si sbalila kufry a vyrazila na cestu.

Asi po dvou hodinách poměrně rychlé jízdy jsem dorazila do města Nevim. Na první pohled vypadalo pěkně, útulně, ale jako by tu zastavil čas. Už teď mě město začalo děsit. Vrhlo na mě vlnu negativní energie a není divu, každý se tu bál o svůj život, nikdo nevěděl, kdy vrah zase udeří. Zázrakem jsem narazila na paní v obchodě, která mi ukázala cestu k nejbližšímu možnému ubytování.

V místním penzionu jsem se ubytovala v podkroví a začala jsem si spojovat souvislosti, co vím o zavražděných a vrahovi. Všechny oběti byly uškrceny, a proto si myslím, že vrah bude nejspíš muž, je k tomu potřeba docela síly. První byl zabit muž, kdysi tu býval starostou, ale už

je to dávno. Následně byli uškrceni ještě dva další lidé, všichni staršího věku. Neustále mi vrtalo hlavou, proč si vrah vybírá pouze starší lidi, jsou slabší? Nějaký dobrý důvod to mít muselo. Bylo už pozdě a šla jsem spát. Snad se zítra něco dozvím od lidí.

Ráno jsem zašla do místní policejní stanice, abych zjistila, jestli u zavražděných nenašli nějakou stopu. Policie mi ochotně zapůjčila fotky a dopis z místa činu a pod dohledem jsem si je mohla prohlídnout. Dopis byl zanechán u první oběti. „Zaplatíte za svoje chyby!“ stálo v uvedeném dopise. U druhé zavražděné se našly stopy od podkov. Vrah proto musel přijet nejspíš na koni, proto bude nejspíše bydlet v okolí. Obešla jsem okolí stáje, ale na nic jsem nenarazila. Většina chovala tažné koně, určené k práci na poli a v lese, kteří mají kopyta trochu větších rozměrů, než je pořízeno na fotografii.

Bára Protivová, 8. třída

			?		
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					

1. zůstat déle
2. plynné látky
3. letec
4. velký sáček
5. obilnina
6. špatná známka
7. skupina přátel
8. naše hlavní město
9. praskat
10. den v týdnu
11. ohrady
12. dávka jídla

1. dubna zvoní policista u bytu pana Nováka: „Musím Vám, bohužel, oznámit smutnou zprávu. Vaši manželku před hodinou přejelo auto.“ Pan Novák nařiká: „Chudák, takové neštěstí, to je strašné!“ Policista: „Apríl!!! (dokončení najdete v tajence).“

Oprav popletené jarní pranostiky:

Březen – do sklepa vlezem.
 Duben – koupíme buben.
 Na svatého Jiří (24. 4.) – půjdeme ven čtyři.
 Studený máj – dáme si čaj.

Jarní pranostiky správně:

Březen – za kama vlezem.
 Duben – ještě tam budem.
 Na svatého Jiří – vylézájí hadi a štíři.
 Studený máj – v stodole ráj.

Návštěva z SOUs

Ve středu 23. března 2016 se žáci šestého ročníku sešli na dvě hodiny v jedné třídě. Čekali jsme návštěvu z SOUs Vodňany. Měli jsme domluveno, že společně vytvoříme velikonoční dekoraci. Paní mistrová Slepíčková a její žáci Martin a Bára si pro nás připravili výrobu velikonoční ovečky.

Hned jsme se dali do práce. Nejprve nám hosté vysvětlili, jak budeme postupovat. Podle připravené šablony jsme si vystříhli z kartonu všechny díly ovečky. Ty jsme tavnou pistolkou slepili a na tělíčko jsme přilepili papírové spirálky. Dolepili jsme kávová očka a na konec jsme se naučili vyrobit jednoduchou mašličku. Martin

a Bára našim žákům ochotně pomáhali.

Moc děkujeme za příjemně strávené dopoledne, ovečky se jistě doma líbily, a tak se těšíme na další spolupráci s SOUs Vodňany.

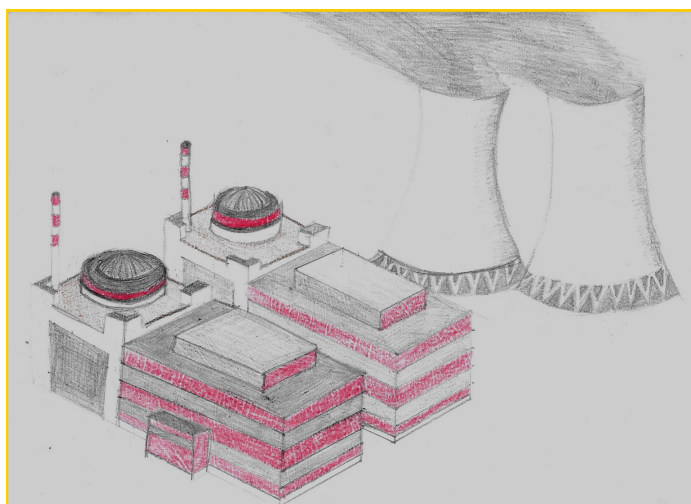
Jana Vršecká

Foto: J. Vršecká

Exkurze do Temelína

Ve čtvrtek 7. dubna navštívili žáci 9. ročníku jadernou elektrárnu Temelín. Paní průvodkyně jim ukázala, jak funguje reaktor a pustila instruktažní filmy. David Valenta z 9. A pro vás nakreslil obrázek elektrárny z ptáčích perspektivy.

Rozlušti text

(V podtržených slovech se nám poněkud pomíchala jarně roztančená písmenka.)

21. 3. začíná roja.

Lučníkos svítí, díropař se probouzí.

Šenchoy kvete a rodí se lámatkád'.

Uklízíme suché stíli, dubny a pečeci.

Stříháme tomrvy a ekře.

Slavíme Celovekoní, máme lonov.

Chystáme kypozlám a reckalis.

Jíme čajívak, rákyben, amcezan a kvádinu.

Těšíme se na lírap, až někoho pěkně mílapá-ne.

1. vnětek je Tvákes pecár.

Druhou ledině v květnu je End (dokončení viz tajenka miniroháčku)

(miniroháčku)

Druhou neděli v květnu je Den (viz tajenka mi-

1. květen je Svátek práce.

Těšíme se na apríl, až někoho pěkně napálíme.

Jíme vajíčka, beránky, mazance a nádivku.

Chystáme pomlázky a kraslice.

Slavíme Velikonoce, máme volno.

Stříháme stromy a keře.

Uklízíme suché listí, bundy a čepice.

Všechno kvete a rodí se mláďátka.

Sluníčko svítí, příroda se probouzí.

21. 3. začíná jaro.

Rozluštěný text o jaru:

Připravili Karel a asistentka Eva

Matematický klokan

V pátek 18. března proběhlo školní kolo soutěže Matematický klokan. Soutěže se zúčastnili vybraní žáci od 3. do 9. ročníku..

Text i foto L. Filip

Výsledky soutěže najdete na nástěnce vedle učebny informatiky.

4. A jela do Prahy

PRAŽSKÝ VÝLET PLNÝ Historie

V úterý 27.3.16 jsme jeli se školou a naší paní učitelkou na výlet do Prahy. Jeli s námi i Kaťa Zerková a paní Eva. Jeli jsme vlakem a cestou jsme viděli Karlův most. Když jsme dojeli do Prahy, vyšli jsme se až na Pražský hrad, kde jsme viděli Katedrálu sv. Víta, Václava a Vojtěcha a výhled na město. Pak jsme šli na Malostranské náměstí a viděli jsme dům u Dvora Kunců, ve kterém se narodil Jan Neruda. Byli jsme na Staroměstském náměstí, kde jsme si počkali na celou hodinu, abychom viděli pohyblivý se postavický na Olovi. Na tomto náměstí se konaly Velikonoční hry, na kterých jsme si mohli koupit líbany i něco na památku. Pak naši kroužky vedly na Václavské náměstí, kde v jeho horní části stojí sousoší sv. Václava na jeho koni společně se sv. Annou, sv. Ludmilou, sv. Vojtěchem a sv. Prokopem. Potom nás čekala cesta domů, při které jsme si vyprávěli o krásné pražské dni. Výlet se mi moc líbil a moc bych si ho přála ještě někdy v budoucnu opakovat.

Karolína Lencová, 4. A

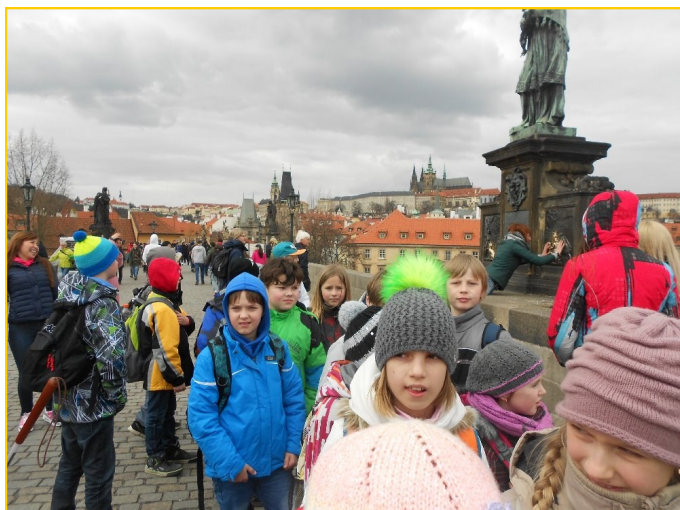

Foto: R. Majerová

Školní výlet do Fantazie

MŮJ DENÍK

Trichni už nasedají do letadla. Jedeme totiž na výlet do Afriky s naší třídou. Já se v letadle dobře bavím. Už přistáváme. Je mi trochu špatně. Přistáváme na letišti v Africe. Najednou vidíme před sebou hotel jménem Humpalidá. Nevím sice, co to znamená, ale je to hezký název pro africký hotel. Když vejdem dovnitř, uvidíme spoustu lidí. Jeden a ník nám říká svůj příběh. Druhý zase hůs hůs hákamy. Pak jdeme na pokoj. Můj pokoj je útulný. V pokoji nejsem sama. Je tam se mnou Linda a Kardinika. Tyndarame si věci, protože tam budeme tři dny. „Za chvíli bude štěstí“, oznámím holčám, když dohráváme Člověče nealob se. Sejdeme po schodech a jsme v jídelně. Ostatní děti ze třídy už sedí u stolu. K jídlu je výpar s mlieč a masem. Jako druhý chod dostáváme špagety a limonádu. Pak jdeme zpět do našich pokojů. Chvilku si s holčami povídám, chvíli zase hraju. Takhle to děláme až do večera. Pak si jdeme lehnout. Spíme na palandách. Když se vyspíme, probíhá to úplně stejně jako večer. Ahoj, že je jiné jídlo. Třetí den po štěstí nám paní učitelka oznámí, že má pro nás překvapení. Každému dá barvičky na sklo a sváček s nápisem: Afrika. Trichni paní učitelce děkují na lásky. „Už je hodně pozdě“, říkám. „To už za chvíli půjdeme na letiště.“ Na letišti přistává letadlo a my se vypravujeme. A když už jsme skoro před hotelem, dobíhá na nás nějaký Afričan a povídá: „hůs hůs liliško.“ My mu naposledy máváme a už letíme do tůňan. Já se v letadle opět dobře bavím. Když přistáváme, je mi líp než minule. Takhle výlet na tři dny se mi moc líbí.

Napsala a nakreslila Kát'a ze IV. A

Roháček

	1	2	3	4	5
1					
2					
3					
4					
5					

1. tajenka
2. trnovník
3. podnos
4. filmový mimozemšťan
5. předložka s 3. pádem

Vyluštění doplňovačky

			?		
1	P	O	B	Ý	T
2	P	L	Y	N	Y
3	P	I	L	O	T
4	P	Y	T	E	L
5	P	R	O	S	O
6	P	Ě	T	K	A
7	P	A	R	T	A
8	P	R	A	H	A
9	P	U	K	A	T
10	P	Á	T	E	K
11	P	L	O	T	Y
12	P	O	R	C	E
			?		

Řešení roháčku

				K	5
			L	E	4
		C	Y	L	3
	L	Y	K	A	2
K	E	L	A	M	1
5	4	3	2	1	

Potkali se dva hadi.
 „Kam se plazíš, kamaráde?“
 „Ke zvěrolékaři.“
 „A co tam?“
 „Kousl jsem se do jazyku a nevím, jestli nejsem
 smrtelně jedovatý.“

Školní výlet do Fantazie

HAWAII

Odjeli jsme na Havaii. Má to být jako školní výlet, ale mně to připadá jako super dovolená !!! Je tu moře, sauna a bazén. Bydlíme v malé chatce uprostřed palmového lesa. Už jsme tu tři dny a ještě nás čeká celý jeden měsíc užívání si. Celé tři dny bylo krásně a ostatní dny pobytu mají být stejné. Moc se mi tu líbí! Noci jsou tu teplé, takže třeba ve 22:00 je asi 20 stupňů C a rána jsou asi o 5 stupňů teplejší. Dne 23.5. jsme vyrazili. Letěli jsme letadlem, takže za šest hodin už jsme tam byli. Cesta byla příjemná. Letěli jsme přes Ameriku a viděli jsme New York i Washington. Jsou tu plné misky ovoce. Je tu krásné podnebí a svítí tu pořád slunce. Je to krásný pobyt a určitě se nikomu nebude chtít odjet.

Jan Krbeček

Apríl

... je 1. dubna. Už od 16. století je apríl spojen se zajímavými a legračními žertíky. Problém ale je, že někteří lidé apríl neberou vážně.

A teď něco málo k historii aprílu. Předpokladem vzniku svátku aprílu je reakce na změnu ročního období. Tím se myslí to, že z té neveselé zimy je najednou všechno barevné a veselé. Lidé měli radost, a proto tento den si začali dělat srandu ze svých příbuzných. Apríl je také 30. dubna, ale ten už lidé neberou tak vážně, jako první den v dubnu. O český svátek se nejedná.

Do Česka se tento svátek dostal ze zahraničí. První písemná česká zmínka je z roku 1690 a zápis je od Bartoloměje Chrystellia z Prahy. Lidé v té době vymýšleli různé žertíky, např.: že jdou koupit

ohýbač na cihly a podobné další věci, které neexistovaly.

Ve Francii tento den berou velmi vážně. U nich se tento den nazývá poisson d' avril, to proto, že děti vystřihují rybky, kterým se říkají poisson, a ty pak je někomu nalepí na záda, aniž by o tom dotyč-

ný věděl. Ve Francii je apríl zaveden od roku 1564.

Doufám, že apríl slavíte a děláte si z lidí aspoň jeden den v roce randu.

Pája, 8. třída

Takhle překvapili 1. dubna sedmáci pana učitele Filipa, fanouška Sparty

Podivný návštěvník

Zrovna jsem šla k panu Třešnickovi pro nějaké jídlo domů, když jsem potkala svoji kamarádku Jenny. Rodiče nebyli doma, a tak nevadilo, že se chvíli zdržím. Mimochodem, já jsem Nelly a bydlím ve městě Cukrovinky.

S Jenny jsme se kamarádily už celou věčnost a možná proto jsme byly kamarádky na život i na smrt. Ona bydlela kousek ode mě, hned za domem z lízátek, potom přes řeku z čokolády, kde se střídaly chuti čokolády podle počasí, v Pendrekovém háji. Spolu jsme každé ráno chodily do školy z Želatiny a šlehačky, tak si to tam umíte v létě v tom horku představit. Možná vám přijde divné bydlet v takovém městě, ale já tu žiju odjakživa, takže s tím nemám problém. Jenny se tu taky narodila. Moje maminka říká, že kdybychom byly sestry, asi by nás nezvládla. Možná proto, že jsme se spolu nikdy nenudily a dokázaly vymyslet snad doopravdy všechno.

Ten den začal jako každý jiný. Probudila jsem se jako obvykle, možná dřív. Nasnídala jsem se, oblékla a šla k Jenny. Když jsem přecházela řeku, nevypadala bílá čokoláda nejlíp. „Něco se asi stane,“ pomyslela jsem si, ale nebrala jsem na to nějak zvlášť ohled. Už jsem byla skoro u Jenny, když se otevřely dveře jejího perníkového domu a ona s pláčem vyběhla přímo ke mně. „Nelly! Nelly! Neuvěříš, co se děje!“ křičela skoro tak, že jí nebylo rozumět. „Budeme se stěhovat!“ „Cože?! Jak, stěhovat?!“ Nechápala jsem. „Nevím přesně kam a jestli vůbec, ale rodiče chtějí koupit pár vesnic

odtud malý pozemek! Prý je to tady až moc drahé.“ Můj sladký život byl ten tam. Nevěděla jsem, co jí na to říct, nikdy jsme od sebe nebyly dál než z jednoho konce města na ten druhý. Představa, že ji tu nebudu mít, mě děsila. „Snad se to se to ale nerozhodlo definitivně. Jde přece jen o peníze,“ běhalo mi hlavou.

Šly jsme do školy skoro mlčky. Nechtěla sem jí totiž znepříjemňovat možná poslední chvíle se mnou otázkami proč, nebo kdy. Ve škole jsem to nějak přežila a domů jsem se šourala jako v posledním tažení. Pořád mě něco nutilo myslet na Jenny.

V Pendrekovém háji jsem se chvíli zdržela. Zhlédla jsem totiž něco, co snad asi v našem městě nebylo normální. Za jedním stromem stál něco jako .. poník? Ne! Jednorožec! Vypadal tak zvláštně. Nikdy jsem jednorožce v našem městě neviděla. Rychlostí tání čokolády v parném létě jsem utíkala za Jenny. Zrovna byla na zahradě v altánku. „Jenny! Jenny! Tomuhle neuvěříš!“ křičela jsem dobrých pár metrů před jejím domem. „U všech sladkostí, co se děje?“ řekla Jenny. „Dělej, pojď!“ Běžely jsme, co nám nohy stačily. Ten jednorožec tam byl pořád, teď jen blíž nám. Jenny věděla, jak se ke koním obecně chovat, a tak přišla k jednorožci, pohlédla ho po čele a on jen pokorně sklonil hlavu a nechal se dál hladit. Všimla jsem si, že měl na sobě i sedlo a malou tašku. V ní byl kartáč a ještě nějaké věci ke koním.

Přivedly jsme ho potají k Jenny domů. Ona měla už dřív

nějaká zvířata, a proto na jejím sladkém pozemku byla malá stáj. Jenny i já jsme jednorožce začaly hřebelcovat a česat ..a co se nestalo! Všechna jednorožčí vyčesaná srst i hřívá, kterou jsme z něj dostaly, se změnila na peníze! Opravdové bankovky našeho města! „Co to má být?!“ řekla s úžasem Jenny. „Myslíš, že je to znamení?“ odpověděla jsem. „Třeba ani oni nechtějí, abychom se rozdělily,“ dodala jsem ještě. „Oni?“ Jenny nechápala. „Myslíš snad, že když je tady tenhle jednorožec, nikde jinde žádný jiný není?“ Ale to už Jenny běžela do domu, kde byla její maminka. Ukázala jí tu velikou hromadu bankovek. „Perníčkovy oči, kde jste to vzaly?!“ zděsila se. „Tady!“ odpověděly jsme jednohlasně a rychle běžely zas ke stáji. Nic už tam ale nebylo. Jen cukrová vata duhové barvy a ještě další pytel plný peněz. Jenny sice nechápala, ale vyhrkla na maminku: „Mami! Tímhle přece můžeme zaplatit všechno a ještě tu budeme moci zůstat!“ „No, s tímhle už by to bylo jiné,“ přikývla Jennina maminka.

O pár dní později bylo všechno jako dřív. Jenny i s rodinou byla stále ve svém perníkovém domě a nějaké peníze zůstaly i nám. Tak až budete mít chuť na sladké, zastavte se u nás v Cukrovinkách. Poznáte to podle domů z perníku a lízátek, Pendrekového háje nebo Stánku s duhovou cukrovou vatou, jejíž zásoby nikdy nebudou, i když je to pro místní taková malá, pěkná záhada.

Vanesa, 8. třída

Zeyerovy Vodňany očima posluchačů

Ve středu 20. dubna nás navštívil spisovatel z Písku pan Beran. Je to spisovatel, který píše detektivní povídky většinou o tom, co sám zažil, když pracoval u kriminálky. Říkal nám, že sloužil od svých dvaceti sedmi let. Ke psaní se dostal tak, že vyprávěl svému příteli nějakou historku a ten mu řekl, že by to měl napsat a zkusit poslat do nakladatelství, no a ono to vyšlo. Od té doby mu vyšlo již dvacet devět knih, které jsou známé. Pan Beran je velmi upovídaný a upřímný člověk. Dobře jsme se s ním pobavili. Patří mu velké díky za zajímavě strávený čas.

Vanda, 9. A

Ve středu k nám přijel na besedu z Písku spisovatel Ladislav Beran. Beseda trvala přibližně hodinu, škoda, že jsme neměli více času, pan Beran by nám toho mohl hodně vyprávět, že bychom byli ve škole do rána. Tento spisovatel psal a píše hlavně detektivky a kriminální povídky. Ke psaní knížek se dostal úplně náhodou. Původně je to policista a kriminalista. Vyprávěl nám o různých případech, vraždách a vyšetřováních, na kterých sám pracoval, nebo které si do svých knížek vymyslel. Beseda se mně i celé naší třídě líbila.

Míša, 9. A

Na této besedě jsme se dozvěděli mnoho zajímavých informací, např. třeba to, že policista měl dříve daleko větší autoritu než dnes. Také jsme slyšeli zážitky z jeho policejní praxe, a také to, že pokud bychom chtěli být spisovateli a vydělávat peníze, tak musíme psát kuchařku a ne detektivky. Mně se beseda moc líbila a pán mi byl sympatický, nakonec jsme se společně vyfotografovali, takže jsem byl spokojený.

Pepa, 9. A

V úterý proběhla beseda s píseckým spisovatelem a policistou panem Beranem. Vyprávěl nám o svých knihách a jak přišel k psaní. Pan Beran píše hlavně krimi, to jsou pravdivé příběhy z jeho policejní kariéry, a detektivky, to jsou vymyšlené příběhy. Beseda se mi moc líbila.

Žanka, 9. A

Ve škole jsme měli besedu se známým spisovatelem Ladislavem Beranem a já jsem se rozhodla, že vám o ní něco povím. Ladislav Beran píše detektivní knihy a krimipovídky. Dříve, než šel do důchodu, byl píseckým policistou, který vyšetřoval vraždy a pak o nich začal i psát. Žil v Moravské Třebové, v Táboře a v Písku. Nejvíce se věnuje psaní příběhů písecké četnické pátračky z 30. let 20. století. Ladislav Beran je velmi hodný, milý člověk, kterého baví psát detektivní příběhy. Je velmi rád, že pracoval u policie a občas mu jeho práce i chybí.

Isem ráda, že jsem pana Berana poznala a budu na něj vzpomínat

Vendula, 9. A

Foto: J. Vršecká

Den Země

Na Den Země šly třídy 6. A a 6. B do DDM ve čtvrtek 21. dubna. Nesli jsme si s sebou plastovou láhev. V DDM nás přivítali a ukázali nám, jak z pet láhve udělat samozavlažovací květináč, který jsme si pak sami vyrobili, dali do něj zeminu a zaseli semínka. Pak jsme psali test o třídění odpadů a o ekologii obecně. Také jsme si zahráli pohybovou soutěž, která byla moc zábavná. Nakonec jsme dostali kartičky s nápisy různých věcí a měli jsme je správně zařadit do krabiček na tříděný odpad. Obě třídy mezi sebou soutěžily, vyhrálo béčko, ale i tak jsme si to užili. Lucka, 6. A

Foto: J. Vršecká

Zážitky z recitační soutěže

Dne 20. dubna jsem jel se svojí asistentkou na recitační soutěž do Prahy. Tato akce se jmenovala Butovické veršobraní a byl jsem na ní poprvé.

Dorazili jsme metrem až do stanice Hůrka, kde se v klubovně centra sv. Prokopa soutěž konala. Tam už na nás čekali organizátoři soutěže. Stačil jsem si popovídat s několika stejně starými známými, ale většinu soutěžících jsem neznal, protože to byli starší žáci – středoškoláci. Přijelo i několik účinkujících ze Slovenska. Celkem nás bylo asi padesát.

První dvě kategorie byly poezie a próza. Já jsem soutěžil s Baladou od J. Žáčka a s textem od D. Clarka - Prodám štěňata. Před-

nášelo se mi docela dobře, protože tam byla skvělá atmosféra. Vyslechl jsem si spoustu nových zajímavých i veselých textů od ostatních soutěžících.

Nejvíce se mi líbila kategorie dramatizace, na kterou jsem se nejvíce těšil. Skupiny účinkujících předváděli úryvky z knihy o Harry Potterovi, dramatický soubor odehrál upravenou Perníkovou chaloupku a další. Slováci zase předváděli legendární scénky od Lasici a Satinského, ale ty jsme bohužel neslyšeli celé, protože jsem se zrovna převlékal v šatně do oblečení, jaké nosil Felix Holzmann. Předváděl jsem totiž jedno jeho vystoupení zvané Akvárium. Měl jsem radost, že se diváci dost smá-

li. Prý jsem vypadal opravdu jako on. Ještě předtím jsem zpíval zhudebněnou báseň od F. Gellnera Přetékající pohár.

Následovalo vyhlášení výsledků. Byl jsem dost překvapený, když jsem získal tři ocenění za první místa. I moji známí si odnášeli diplom. Ti, kteří se neumístili na prvních třech místech, dostali čestná uznání.

Po skončení celé akce jsme vyrazili na dobrý oběd, a potom rychle na autobus, kterým jsme se spokojeni vrátili domů. Byl to bezva den. Rád bych se této soutěže zúčastnil i příští rok.

Karel Leskovec, 9. A

Komiks

Jazykový koutek

WHAT DO YOU LIKE?

My favourite kinds of food are apples and oranges.

I don't eat cauliflower or tuna.

I usually drink milk or orange juice.

I don't drink coffee or wine.

I eat rolls and apples every day.

For breakfast I have rolls and butter.

For lunch I usually have chicken and potatoes.

Lucie Valentová, 6. třída

Dorazilo po uzávěrce:

Butovické veršobraní

Žák 9. A Karel Leskovec se ve středu 20. dubna v Praze zúčastnil recitačně dramatické soutěže „Butovické veršobraní“. V rámci česko – slovenského projektu ji pořádalo Gymnázium a SOŠ pro zrakově postižené Praha se Spojenou školou internátnou pre žiakov so zrakovým postihnutím Levoča.

Asi padesát přihlášených účastníků soutěžilo ve třech kategoriích – poezie, próza a drama. Náš žák získal ve všech těchto kategoriích úžasné **1. místo** a stal se tak absolutním vítězem celé soutěže.

Patří mu velká gratulace a uznání!

Redakční rada

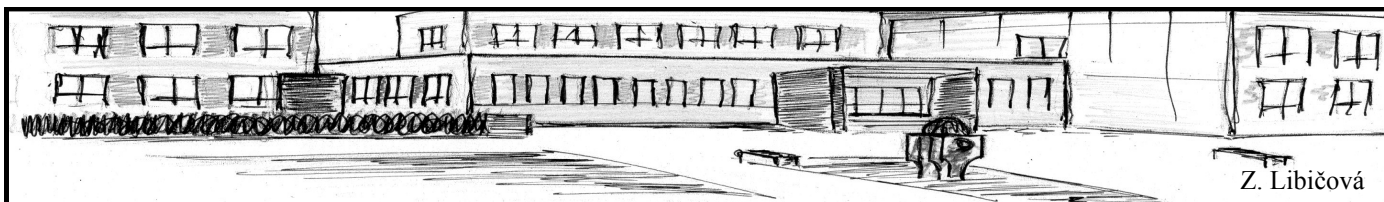

ZŠ
VODŇANY
BAVOROVSKÁ

Ročník X., Číslo 4

Časopis dětí ze Základní školy Bavorovská ve Vodňanech

Na vydání tohoto čísla se podíleli:

D. Valenta, L. Valentová, M. Svatá,
E. Marková, J. Krbeček, K. Lencová,
R. Majerová, B. Protivová, V. Hrbková,
D. Soukupová, žáci 9. A

Redakční rada:

Pavína Zíková
Lenka Tománková
Markéta Tlapová
Karel Leskovec
Zuzana Livečková
Jana Vršecká

Pokud byste chtěli přispět do dalšího čísla,
můžete zaslat své příspěvky na adresu:
ja.vrsecka@seznam.cz.

Toto číslo bylo vydáno za přispění ZŠ Vodňany, Bavorovská 1046, okr. Strakonice
v dubnu 2016 v počtu 20 výtisků

www.zsbvodnany.cz